

personen die hier geld op hadden staan, te betalen. Het Hof oordeelde, dat Jan Oem aan Geerlof Jansz. en zijn compagnons één week vóór 1 mei het bedrag moest betalen, waar zij recht op hadden. Indien Jan Oem dit niet zou doen, zou het baljuwschap weer in handen van Geerlof Jansz. komen³³).

Jan Oem slaagde er in op tijd aan zijn verplichtingen tegenover Geerlof Jansz. c.s. te voldoen en het baljuwschap te verwerven, maar ook hij stond niet alleen. Op 20 april 1438 kwamen Jan Oem, Boudijn Fijck, sedert 1431 burgemeester van Rotterdam, en enkele andere personen aan de ene zijde en Geerlof Jansz. en zijn vrienden aan de andere zijde overeen dat Jan Oem aan Geerlof Jansz. zijn geld zou betalen, waarop Geerlof Jansz. en zijn medestanders de recesbrieven op het baljuw- en rentmeesterschap van Rotterdam overleverden aan Jan Oem, Boudijn Fijck en hun medestanders³⁴).

Zowel van Geerlof Jansz. als van Jan Oem worden een aantal borgen genoemd, die vrijwel allemaal vóór, respectievelijk na 1 mei 1438 bestuursfuncties in Rotterdam hebben vervuld³⁵). De overgang van het baljuwschap in handen van Jan Oem betekende niet dat het gehele stadsbestuur van samenstelling veranderde. Enkele borgen van Jan Oem hadden ook onder Geerlof Jansz. bestuursfuncties vervuld en twee compagnons van Geerlof Jansz. werden schepen onder Jan Oem³⁶).

De toestand waarbij het baljuwschap, met het daaraan verbonden recht om de burgemeesters en de schepenen te benoemen, een handelszaak was, eindigde in 1440 op een voor de landsheer zeer voordelige manier.

In januari 1439 had in Rotterdam een oproer plaatsgevonden, waarbij enkele graankooplieden uit Delft en Leiden om het leven gekomen waren³⁷). Oproer was een schending van het landsheerlijk gezag. Bovendien was het tijdens de onlusten tot geweldpleging tegen de schout, een grafelijk ambtenaar, gekomen³⁸). Deze schending van het landsheerlijk gezag moest verzoend worden. Op 2 maart 1440 werd Rotterdam door hertog Philips weer in genade aangenomen. De stad moest een boete betalen van 500 ridders en bovendien een bedrag van 3500 schilden, dat aan de landsheer was voorgeschooten, met baljuwschap, rentmeesterschap en gerecht als onderpand, 'lossen'. Dit hield in dat de stad degenen, die hier geld op hadden staan, moest uitkopen³⁹). In de overeenkomst worden geen namen genoemd, maar uit de rekening van de rentmeester-generaal van Holland blijkt dat het rentmeesterschap, baljuwschap, burge-